

Δηλώσεις Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη (11/9)

Καλησπέρα σας. Ολοκληρώθηκε πριν από λίγο μία ιδιαίτερα κρίσιμη και πολύωρη συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Πρόκειται για τη δεύτερη κρίσιμη συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου μετά την περασμένη Τρίτη, οπότε και ανακοινώθηκαν οι αποφάσεις για τη δραστική επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών σε σχέση με το νέο μισθολόγιο και βαθμολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων που θα εφαρμοστεί ανάλογα και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, σε σχέση με την εργασιακή εφεδρεία, σε σχέση με την αναδιάρθρωση των φορέων, σε σχέση με το άνοιγμα της αγοράς εργασίας, σε σχέση με όλα τα μέτρα που ενισχύουν την εθνική ανταγωνιστικότητα.

Σήμερα, το Υπουργικό Συμβούλιο κλήθηκε από τον Πρωθυπουργό να αντιμετωπίσει μια ιδιαίτερα κρίσιμη κατάσταση που έχει διαμορφωθεί τις τελευταίες ημέρες στην Ευρωζώνη, στην Ευρώπη, στην παγκόσμια αγορά. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η έλλειψη ολοκληρωμένων θεσμών οικονομικής διακυβέρνησης και σε ευρωπαϊκό και σε διεθνές επίπεδο, λειτουργεί ως καταλύτης επηρεάζοντας πολιτικές και θεσμικές εξελίξεις, ιδίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση που βρίσκεται σε ένα ενδιάμεσο στάδιο στην ιστορική και θεσμική πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα της ηπείρου μας, αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα της Ευρωζώνης που διαθέτει την ισχύ του κοινού νομίσματος, του ευρώ, που είναι εξίσου σημαντικό με το δολάριο στις διεθνείς αγορές, αλλά δεν συνοδεύεται από την ανάλογη θεσμική και πολιτική υποστήριξη, γιατί η Ευρωζώνη είναι μια ένωση κρατών που λειτουργεί με τη μορφή μιας διευρυμένης συνεργασίας στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν είναι ένα ολοκληρωμένο ώριμο ομοσπονδιακό κράτος, όπως οι ΗΠΑ.

Τι μεσολάβησε τις τελευταίες ημέρες; Πρέπει να διευκρινιστεί -κι αυτή είναι η ομόφωνη εκτίμηση του Υπουργικού Συμβουλίου- ότι αυτά που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε τώρα δεν έχουν καμία σχέση με την επίσκεψη της Τρόικα και με τη λεγόμενη πέμπτη αναθεώρηση του προγράμματος στήριξης της Ελλάδας από τους θεσμικούς της εταίρους, από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Η αναχώρηση των επικεφαλής της Τρόικα την προηγούμενη εβδομάδα, στις 2 Σεπτεμβρίου, ήταν, όπως έχω τονίσει και εγώ, αλλά και η ίδια η Τρόικα με συνεχείς σχετικές δηλώσεις της, απολύτως προγραμματισμένη και συμφωνημένη. Η αναχώρηση

των επικεφαλής προκειμένου να επανέλθουν σε λίγες ημέρες, συνδέεται με την ανάγκη να επεξεργαστούμε όχι μόνο την αξιολόγηση του τρέχοντος προϋπολογισμού του 2011, αλλά το σχέδιο του νέου προϋπολογισμού του 2012, στο πλαίσιο του μεσοπροθέσμου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής.

Με την Τρόικα, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με τον αρμόδιο Επίτροπο Olli Rehn δεν σταματήσαμε ποτέ να είμαστε σε επαφή. Έχουμε ανταλλάξει πάρα πολλές τηλεφωνικές κλήσεις και είχαμε μακρές συνομιλίες, την τελευταία σήμερα το πρωί. Χθες, προχθές, κάθε μέρα. Και δεν είναι το πρόβλημα η συμφωνία μας με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και με την Τρόικα. Αυτό είναι κάτι εύκολο, είναι κάτι που δεν μας δημιούργησε καμία μα καμία δυσκολία. Άλλα είναι αυτά που έχουν μεσολαβήσει και που έχουν αλλάξει το τοπίο και το συσχετισμό.

Δεν είναι η στάση της Τρόικα, αλλά είναι η στάση ορισμένων πολύ σημαντικών κρατών μελών που διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στα πράγματα της Ευρωζώνης, γιατί το κάθε κράτος, η κάθε κυβέρνηση, η κάθε Βουλή, το κάθε πολιτικό σύστημα, η κάθε κοινωνία αντιμετωπίζει στην Ευρωζώνη τα δικά της προβλήματα και έχει τις δικές της προτεραιότητες: Μπορεί να έχει μεσολαβήσει ένα κακό εκλογικό αποτέλεσμα σε περιφερειακές εκλογές, μπορεί να υπάρχει μια διαφωνία μεταξύ κομμάτων που μετέχουν σε συμμαχικές κυβερνήσεις, μπορεί να υπάρχει μία πίεση από τα εθνικά μέσα ενημέρωσης, μπορεί να υπάρχει ένα πρόβλημα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα μιας οποιασδήποτε χώρας. Και όλα αυτά βεβαίως στη συνέχεια διογκώνονται, μετατρέπονται σε προβλήματα όχι εθνικά, αλλά πανευρωπαϊκά σε προβλήματα της Ευρωζώνης.

Σας θυμίζω ότι τις τελευταίες μόλις ημέρες είχαμε πολλαπλές δημοσιογραφικές πληροφορίες και διαρροές και σχόλια σε σχέση με τη δήθεν ύπαρξη ενός πλάνου Β που αναφερόταν στην επικείμενη –αυτό το έχουμε ακούσει πάρα πολλές φορές– πτώχευση της Ελλάδας μέσα στο σαββατοκύριακο. Η γερμανική κυβέρνηση διέψευσε τις φήμες αυτές. Εγώ ο ίδιος εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης αναγκάστηκα να κάνω μια σκληρή, καθαρή δήλωση πως αυτά είναι επαναλαμβανόμενα, δυστυχώς, κακόγουστα παιχνίδια. Είναι μία οργανωμένη σπέκουλα που δεν αφορά την Ελλάδα, αλλά αφορά την καρδιά του ευρώ, αφορά την Ευρωζώνη συνολικά.

Τέτοιου είδους φαινόμενα είχαμε, έχουμε και δυστυχώς θα έχουμε, γιατί οι περιβόητες αγορές κινούνται με μεγαλύτερη άνεση, με μεγαλύτερη ταχύτητα, είναι ανεξέλεγκτες, ενώ τα κράτη και οι διεθνείς οργανισμοί υπακούουν σε κανόνες και απολογούνται σε πολίτες.

Υπάρχει, όμως, αυτή η περιρρέουσα ατμόσφαιρα και σ' αυτήν την περιρρέουσα ατμόσφαιρα πρέπει να δώσουμε όλοι μας –όλοι μαζί ως Έθνος, όλοι μαζί ως κοινωνία, όχι μόνον η Κυβέρνηση, όχι μόνον το κράτος, αλλά η Ελλάδα ως κοινό μας σπίτι, η πατρίδα μας- μία απάντηση.

Είχαμε την προηγούμενη εβδομάδα τη συνάντηση των Υπουργών Οικονομικών των 7 πλουσιότερων χωρών του κόσμου, των G7, στη Μασσαλία, και εκεί πάλι είδαμε διαρροές, φήμες, ακριτομυθίες οι οποίες έχουν στο επίκεντρό τους την Ελλάδα.

Η Ελλάδα είναι μια μεσαία ευρωπαϊκή χώρα, είναι μία χώρα που ανήκει στις 27 ισχυρότερες οικονομίες του κόσμου παρά την κρίση και παρά την ύφεση, είναι μία χώρα που έχει πετύχει πάρα πολλά τις τελευταίες δεκαετίες χάρη στους πολίτες της και τον ιδρώτα τους, αλλά δεν είναι το κέντρο της Ευρώπης. Είναι πολύ μικρή η Ελλάδα για να είναι ο καταλυτικός παράγοντας για το μέλλον της Ευρωζώνης.

Είμαστε περίπου το 2% του ΑΕΠ της Ευρωζώνης, κάτι λιγότερο από το 3% του δημοσίου χρέους της Ευρωζώνης. Υπάρχουν άλλες χώρες που έχουν το 25% του δημοσίου χρέους της Ευρωζώνης μόνες τους. Υπάρχουν χώρες που μπορούν να επηρεάσουν το ΑΕΠ της Ευρωζώνης και τις μακροοικονομικές επιδόσεις της από μόνες τους.

Δεν είναι η περίπτωση της Ελλάδας αυτή και δεν είναι δυνατόν εμείς να αφήσουμε τη χώρα μας να γίνεται το πρόσχημα ή το δήθεν επιχείρημα για εξελίξεις που δεν μας αφορούν αλλά που βασίζονται πάνω μας και λειτουργούν σε βάρος μας. Πρέπει συνεπώς να στερήσουμε από όλους αυτό το πρόσχημα. Πρέπει να στερήσουμε από όλους αυτό το δήθεν επιχείρημα.

Το ερώτημα είναι πάρα πολύ απλό: Έχουμε μία μεγάλη ύφεση, μία ύφεση πολύ μεγαλύτερη από αυτή που και η Τρόικα είχε προβλέψει τον Μάιο, μια ύφεση πολύ μεγαλύτερη από αυτή πάνω στην οποία οικοδομήθηκε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα στις αρχές Ιουνίου, μία ύφεση που φτάνει το 5,3%. Αυτή η ύφεση, βεβαίως, πρέπει να ανακοπεί και πρέπει να ανασχεθεί.

Και το αντικείμενο των συζητήσεών μας με την Τρόικα ήταν και είναι πάντα αυτό: γιατί έχουμε μεγαλύτερη ύφεση, τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε αναπτυξιακά τη χώρα, πώς μπορούμε να ανακόψουμε την ύφεση;

Αυτή είναι πάντα η πρώτη μας μέριμνα και η πρώτη προτεραιότητα, γιατί «ύφεση» σημαίνει ανεργία, γιατί «ύφεση» σημαίνει αποεπένδυση, γιατί «ύφεση» σημαίνει μείωση του εισοδήματος, γιατί «ύφεση» σημαίνει ανασφάλεια.

Αλλά, εάν θέλουμε να κινηθούμε σε επίπεδο μόνο 2011 και 2012, πράγματι είναι πάρα πολύ σημαντικό να συζητάμε για το πώς ακριβώς θα κλιμακωθεί η προσαρμογή στους στόχους μας, αν πρέπει να γίνει λίγο γρηγορότερα ή λίγο αργότερα με μία διαφορά της τάξεως του 0,5% ή του 0,7% του ελληνικού ΑΕΠ.

Εάν, όμως, θέλουμε να δούμε το ζήτημα στρατηγικά, εθνικά, πατριωτικά και να βγάλουμε οριστικά το κεφάλι μας έξω από το νερό, να αναπνεύσουμε και να ανακουφίσουμε την χώρα και τους πολίτες, πρέπει τώρα να πάρουμε μία πολύ σημαντική απόφαση και την απόφαση αυτή πήρε μετά λόγου γνώσεως, με συνείδηση ιστορικής ευθύνης και με πολύ καθαρό τρόπο, ομόφωνα, το Υπουργικό Συμβούλιο:

Άμεση προτεραιότητά μας είναι η πλήρης και απόλυτη εφαρμογή των υποχρεώσεών μας έναντι των εταίρων μας, δηλαδή η πλήρης επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων και του 2011 και του 2012 που σε απόλυτους αριθμούς οδηγούν για το 2011 σε ένα δημοσιονομικό έλλειμμα, συμπεριλαμβανομένου και του κόστους εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους, € 17,1 δισεκατομμυρίων και για το 2012 σε ένα δημοσιονομικό έλλειμμα, συμπεριλαμβανομένου του κόστους εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους, € 14,9 δισεκατομμυρίων.

Αυτό σημαίνει -και πρέπει να το ακούσουν αυτό όλοι οι Έλληνες και όλες οι Ελληνίδες- ότι ακολουθήσαμε την εξής διαδρομή: Το πρωτογενές έλλειμμα που παρήγαγε η χώρα μας, χωρίς δηλαδή τους τόκους που πληρώνουμε για το δημόσιο χρέος, το έλλειμμα της ετήσιας χρήσης, αυτά που έπρεπε να πάρουμε από τους εταίρους μας για να βγάλουμε τη χρονιά, ήταν το 2009 πάνω από € 24 δισεκατομμύρια. Το 2010 αυτό το πρωτογενές έλλειμμα που πάλι έπρεπε να μας το χρηματοδοτήσουν οι εταίροι μας ήταν € 11,2 δισεκατομμύρια. Μια δραστική μείωση.

Φέτος, εφ' όσον πετύχουμε τους στόχους μας πλήρως, το πρωτογενές έλλειμμα θα είναι μόλις € 1,8 δισεκατομμύρια, θα είναι κάτω από το 1% του ΑΕΠ, θα είναι 0,8% του ελληνικού ΑΕΠ. Αυτό σημαίνει, ότι αν εφαρμόσουμε και τους στόχους του 2012, τότε θα έχουμε το 2012 πρωτογενές πλεόνασμα, επιτέλους για πρώτη φορά, € 3 δισεκατομμυρίων. Αυτό σημαίνει, ότι από το Μάρτιο, Απρίλιο του 2012 θα έχουμε βγει στο ξέφωτο των πρωτογενών πλεονασμάτων.

Τι σημαίνει πρωτογενές πλεόνασμα; Είναι η ισοσκελισμένη και θετική η ετήσια διαχείριση εάν αφαιρέσουμε τους τόκους. Αυτό σημαίνει ότι είμαστε θωρακισμένοι πολιτικά, οικονομικά, διπλωματικά, χρηματοπιστωτικά απέναντι σε οποιαδήποτε εξέλιξη. Διότι ο ελληνικός λαός, το ελληνικό κράτος, θα έχει πιο πολλά έσοδα απ' ό,τι έχει δαπάνες για την ετήσια δημοσιονομική διαχείριση.

Αυτή θα είναι και πρέπει να είναι η αποστομωτική απάντηση. Αυτή είναι η ριζική αλλαγή των δεδομένων. Και προκειμένου να το πετύχουμε αυτό, βεβαίως, πρέπει να καλύψουμε στο στόχο μας, όπως έχει προσαρμοστεί με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που ψηφίστηκε στις 30 Ιουνίου κατέβασε τον στόχο των εσόδων του 2011 σε σχέση με τον προϋπολογισμό. Από τα € 55 δισεκατομμύρια πήγαμε στα € 54 και κάτι δισεκατομμύρια.

Όμως, η αλήθεια είναι υπάρχουν υστερήσεις, ότι θέλουμε περίπου 1% του ΑΕΠ, περίπου € 2 δισεκατομμύρια και κάτι προκειμένου να πετύχουμε το στόχο μας σύμφωνα με την προβολή που κάνουμε τώρα το τελευταίο τρίμηνο.

Γιατί έχουμε υστερήσεις; Έχουμε υστερήσεις -για να μιλήσουμε ανοιχτά και καθαρά με το χέρι στην καρδιά- γιατί δεν έχουμε έναν ολοκληρωμένο και αποτελεσματικό κρατικό μηχανισμό, μια φορολογική διοίκηση που να μπορεί να τρέξει τα πράγματα και να έχει αποτελέσματα.

Ήδη έχουμε κάνει πολλές αλλαγές. Με το Εθνικό Φορολογικό Σύστημα θα ολοκληρωθούν οι αλλαγές αυτές. Τις τελευταίες εβδομάδες έχουν αλλάξει ριζικά τα πράγματα: είδατε τις λίστες των οφειλετών, είδατε την άρση του τραπεζικού απορρήτου, είδατε το φορολογικό πιστοποιητικό από ιδιώτες ελεγκτές και λογιστές, είδατε την προσπάθεια να κινητοποιήσουμε τον ιδιωτικό τομέα για να μας βοηθήσει στη συλλογή των εσόδων.

Αλλά αυτά θα αποδώσουν αρχές του 2012. Επίσης η κοινωνία αντιδρά και γιατί υπάρχει δυσπραγία και γιατί υπάρχει ύφεση και γιατί υπάρχει μειωμένο εισόδημα και γιατί υπάρχει ανεργία, αλλά και γιατί υπάρχει φόβος, υπάρχει ανασφάλεια, υπάρχει όμως και οργανωμένη, αμετάπειστη παραοικονομία και φοροδιαφυγή.

Όλα αυτά έχουν ως αποτέλεσμα να μας λείπουν αυτά τα σχετικώς μικρά ποσά από τον στόχο, που είναι ζωτικός για να φτάσουμε σε λίγους μήνες σε πρωτογενές πλεόνασμα. Και η απόφαση που έλαβε το Υπουργικό Συμβούλιο σήμερα είναι πως πρέπει πραγματικά να κάνουμε μία εθνική συλλογική προσπάθεια να πάρουμε επάνω μας

όλοι μαζί το βάρος αυτό και να πετύχουμε τους στόχους, όχι με νέες επιβαρύνσεις, δεν υπάρχει καμία νέα επιβάρυνση. Η συνολική επιβάρυνση των πολιτών, της κοινωνίας, της οικονομίας παραμένει η ίδια. Αλλά χρειαζόμαστε έναν μηχανισμό υποκατάστασης των μειωμένων αποδόσεων.

Πρέπει να βρούμε κάτι που να είναι δίκαιο, κάτι που να είναι κοινωνικά αποδεκτό, κάτι που να διαφοροποιεί τον πλούσιο από τον μεσαίο και από τον φτωχό, κάτι το οποίο να μπορεί να εφαρμοστεί άμεσα, να αποδώσει γρήγορα, να μην εξαρτάται από τον μηχανισμό της φορολογικής διοίκησης.

Το μόνο μέτρο που έχει όλα αυτά τα προσόντα, που είναι μέτρο άμεσης καθολικής εφαρμογής, αλλά κλιμακωμένο δίκαια με κοινωνικά χαρακτηριστικά, είναι ένα ειδικό τέλος στην χτισμένη επιφάνεια, στην ακίνητη περιουσία, που θα εισπραχθεί μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ, μία μεσοσταθμική επιβάρυνση ανά τετραγωνικό μέτρο της τάξεως των 4 ευρώ που σημαίνει ότι εκεί που έχουμε χαμηλές τιμές ζώνης και χρήσεις οι οποίες είναι λαϊκές μπορεί κάποιος να κληθεί να πληρώσει μόλις 0,5 ευρώ. Ενώ κάπου που έχουμε πολυτελή κατοικία, στα βόρεια προάστια της Αθήνας, για παράδειγμα, κάποιος θα πληρώσει 10 ευρώ.

Θα χρησιμοποιήσουμε το μοντέλο που ήδη προβλέπει ο νόμος για το τέλος ακίνητης περιουσίας και η επεξεργασία, η οποία θα ανακοινωθεί την Τρίτη από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων σε συνεργασία με τη ΔΕΗ, θα έχει όλες τις λεπτομέρειες, γιατί θα λαμβάνουμε φυσικά υπόψη το ποιος είναι μακροχρόνια άνεργος, το ποιος είναι ανάπηρος, το ποιος είναι τρίτεκνος και πολύτεκνος, το ποιος υπάγεται δηλαδή στο κοινωνικό τιμολόγιο 1 και κοινωνικό τιμολόγιο 2 της ΔΕΗ.

Θα λαμβάνουμε υπόψη τις αλλαγές που έχουν επέλθει φυσικά στις αξίες της γης, γιατί η λεγόμενη κοινωνική, ταξική διαίρεση του χώρου σημαίνει πάρα πολλά και για την εισοδηματική διαστρωμάτωση και για τη λειτουργία της κοινωνίας μας. Και επίσης ξέρουμε ότι το μεγάλο μέρος της περιουσίας των Ελλήνων είναι επενδεδυμένο σε ακίνητη περιουσία.

Θυμίζω ότι δεν έχει εισπραχθεί ούτε ο Φόρος Ακίνητης Περιουσίας του 2009, ούτε το ΕΤΑΚ του 2010 λόγω αδυναμίας της φορολογικής διοίκησης. Άρα, έχουμε έναν πρόσθετο λόγο να κινηθούμε προς την κατεύθυνση αυτή.

Θα προσπαθήσουμε η είσπραξη να γίνει μέχρι τα τέλη Φεβρουαρίου ταμειακά, ώστε δημοσιονομικά να εγγραφεί στο έτος 2011. Και για το έτος 2012 η είσπραξη θα γίνει με πολλές δόσεις για να το αντέξει η κοινωνία.

Έχουμε πλήρη συνείδηση ότι τώρα πέφτουν όλα μαζί: Το νέο εκκαθαριστικό που είναι τριπλό, τα αυθαίρετα που πρέπει να πληρωθεί το τέλος, τώρα αυτή η νέα επιβάρυνση, η οποία όμως είναι κλιμακωμένη θέλουμε να πιστεύουμε δίκαια και θα το ελέγξουμε, ώστε να υπάρχει απόλυτη εσωτερική δικαιοσύνη και ηθική βάση.

Το ξέρουμε αυτό πάρα πολύ καλά. Ξέρουμε πόσο δυσβάστακτο είναι. Αλλά πρέπει να κάνουμε αυτή τη συλλογική προσπάθεια προκειμένου να αποστομώσουμε τους πάντες. Προσέξτε, τώρα ο ορίζοντας είναι συγκεκριμένος. Αυτοί οι δύο μήνες, ο Σεπτέμβριος και ο Οκτώβριος, όπως είπα και χθες μιλώντας στα Επιμελητήρια, είναι δύο «κολασμένοι μήνες», γιατί πρέπει 16 Κοινοβούλια των κρατών-μελών της Ευρωζώνης να ψηφίσουν την κύρωση της Συνθήκης για το EFSF.

Εάν δεν κυρωθεί η Συνθήκη για το EFSF δεν μπορούμε να πάρουμε το δάνειο. Και δεν μπορούν να δοθούν οι εγγυήσεις προκειμένου να ολοκληρωθεί η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, το PSI. Αυτή τη στιγμή είναι υπό διαμόρφωση -έχουν φύγει οι μπίλιες στη ρουλέτα και κινούνται- όλα τα θέματα. Η συμμετοχή του Δημόσιου τομέα, η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, όπου τα μηνύματα είναι πάρα πολύ καλά τώρα που αρχίσαμε να παίρνουμε διεθνώς τις απαντήσεις.

Αλλά πρέπει όλα αυτά να ολοκληρωθούν μέχρι 31 Οκτωβρίου. Και 31 Οκτωβρίου, αν πετύχουν όλα αυτά που είναι στο χέρι μας να πετύχουν, αν αποστομώσουμε όλους εκείνους που μπορεί να θέτουν σε αμφιβολία προθέσεις και ικανότητες των Ελλήνων και της Ελλάδας, τότε θα έχουμε μια αποκλιμάκωση της κρίσης, μια αποσυμφόρηση. Θα πέσει χρήμα στην αγορά, θα έχουμε ρευστότητα, θα έχει λεφτά το Δημόσιο και θα έχουν μεγαλύτερη ρευστότητα οι τράπεζες, άρα οι επιχειρήσεις. Άρα λεφτά για επενδύσεις, λεφτά για θέσεις εργασίας για να αντιμετωπιστεί η ανεργία μαζί με τα προγράμματα καταπολέμησης της ανεργίας που έχουν να διαθέσουν € 3,5 δισεκατομμύρια στους ανέργους μέσω του ΟΑΕΔ.

Αντιλαμβάνεστε λοιπόν ότι πρέπει να πετύχουμε στο στόχο αυτό, για να πείσουμε και τους εαυτούς μας, αλλά και τους άλλους που μας παρακολουθούν και μας παρακολουθούν με δυσπιστία, γιατί υπάρχει μια διαχρονική και συσσωρευμένη δυσπιστία, υπάρχουν αρνητικά στερεότυπα κατά της Ελλάδας και δεν μπορούμε να

ανεχόμαστε κανείς να αναπαράγει στερεότυπα περιπαιχτικά ή υποτιμητικά για την Ελλάδα και τους Έλληνες.

Αν λοιπόν θέλουμε να δώσουμε μια αποστομωτική απάντηση πρέπει και να ψηφίσουμε τη σχετική νομοθεσία, αλλά να κάνουμε και κάτι που είναι πιο δυναμικό: Να ψηφίσουμε ταχύτερα τον προϋπολογισμό του 2012.

Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου -ομόφωνη βεβαίως- είναι να επιταχυνθεί η ψήφιση του προϋπολογισμού του 2012. Πρέπει να κατατεθεί το προσχέδιο την πρώτη Δευτέρα του Οκτωβρίου, στις 3 Οκτωβρίου. Θα υπάρξει ένα εύλογο διάστημα συζήτησης και επεξεργασίας στη Διάρκη Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Αμέσως μετά θα κατατεθεί το οριστικό σχέδιο, με στόχο να ψηφιστεί, ει δυνατόν, πριν τις 31 Οκτωβρίου.

Ταυτόχρονα, θα εισαχθεί για ψήφιση το Εθνικό Φορολογικό Σύστημα, όπου θα δούμε συνολικά τα προβλήματα του μηχανισμού εισπραξης και απόδοσης του ΦΠΑ, του Φόρου Εισοδήματος Φυσικών και Νομικών Προσώπων και τη σχέση μεταξύ παρουσίας και εισοδήματος. Γιατί δεν μπορεί να είσαι επιστήμονας, ελεύθερος επαγγελματίας και να δηλώνεις εισόδημα € 10.000 και να έχεις μερικά εκατομμύρια ευρώ στην εφορία. Πρέπει να εξηγήσεις γιατί έχει συμβεί αυτό. Πρέπει να εξηγήσεις στους διπλανούς σου γιατί έχει συμβεί αυτό, στην κοινωνία. Γιατί αν δεν πληρώνεις εσύ πληρώνει κάποιος άλλος, ή δανείζεται το κράτος κι εξαρτάται από τους δανειστές του.

Άρα, τελικά μειώνεται η εθνική μας κυριαρχία επειδή κάποιος δεν πληρώνει τους φόρους του. Είναι δυστυχώς τόσο απλός ο δρόμος και ο συλλογισμός.

Βεβαίως δεν αρκούν αυτά. Πρέπει να κάνουμε και άλλα πράγματα τα οποία στέλνουν μηνύματα που έχουν ηθικό χαρακτήρα. Ομόφωνη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου είναι να περικοπεί ένας ολόκληρος μηνιαίος μισθός απ' όλους τους αιρετούς και μετακλητούς λειτουργούς του Δημοσίου: τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής, τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, τους βουλευτές, τους περιφερειάρχες, τους δημάρχους, τους γενικούς γραμματείς, τους πάντες. Ένας ακόμη μισθός.

Επίσης, είναι προφανές ότι υπάρχουν κατηγορίες πατριωτών μας που δεν έχουν μετάσχει όσο πρέπει στη συλλογική αυτή προσπάθεια και πρέπει να κληθούν να μετάσχουν στη συλλογική αυτή προσπάθεια. Μετά από πρόταση και των συναρμοδίων υπουργών στο Υπουργικό Συμβούλιο, θα καλέσουμε -θα καλέσω κι εγώ προσωπικά με

εντολή του Πρωθυπουργού- τον εφοπλιστικό κόσμο προκειμένου να συζητήσουμε μαζί του με ποιο τρόπο θα μετάσχει σ' αυτή την εθνική δημοσιονομική προσπάθεια με πρακτικό και άμεσο τρόπο.

Έχει πολύ μεγάλη σημασία να σταλεί ένα μήνυμα που δεν αφορά μόνο τον ελλαδικό ορίζοντά μας, αλλά τον ελληνισμό γενικά. Και ο κοσμοπολιτικός ελληνισμός πρέπει να δώσει το παρόν στην προσπάθεια αυτή, αλλά επειδή έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά το εφοπλιστικό κεφάλαιο, πρέπει να συζητήσουμε μαζί τους πώς θα συνεργαστούμε, αλλά πώς θα έχουμε και συμμετοχή στη δημοσιονομική προσπάθεια, στην προσπάθεια που κάνουν κυρίως τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, τα οποία πρέπει να προστατεύουμε και να σεβόμαστε.

Σας θυμίζω, επίσης, τι είπε χθες ο Πρωθυπουργός και τι έχω πει και εγώ κατ' επανάληψη φυσικά: Η συμμετοχή μας τώρα μέσω του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στην κεφαλαιακή ενίσχυση των τραπεζών θα γίνει μέσω κοινών μετοχών. Άρα, θα έχουμε προσδοκία να λάβουμε υπεραξίες, όπως έγινε στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως έγινε στο Ηνωμένο Βασίλειο, γιατί δεν είναι δυνατόν ο ελληνικός λαός να αναλαμβάνει μια υποχρέωση, να πληρώνει, να εγγυάται, να δανείζεται και να μην έχει προσδοκία οφέλους μέσα από την κοσμογονική -θέλουμε να πιστεύουμε- αλλαγή που έχει ξεκινήσει στον τραπεζικό χώρο. Σας θυμίζω τη μεγάλη πρωτοβουλία συγχώνευσης της Alpha και της Eurobank που είναι το προοίμιο και άλλων παρόμοιων σημαντικών κινήσεων την περίοδο αυτή. Άρα αντιλαμβάνεστε ότι είμαστε μπροστά σε πολύ σημαντικές αποφάσεις.

Για τα θέματα αυτά ο Πρωθυπουργός επικοινωνήσε με τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τον κ. Σαμαρά. Τον ενημέρωσε για το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούμαστε και στη συνέχεια είχα εγώ κατ' εντολή του Πρωθυπουργού μια αναλυτική μακρά τηλεφωνική συνομιλία με τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Τον ενημέρωσα πλήρως και σε βάθος για όλα τα θέματα. Του έθεσα πλήρως υπόψη του όλες τις πληροφορίες. Όποια ενημέρωση έχουν τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου την ίδια ενημέρωση έχει και ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Γιατί χρειάζεται έντιμη και ειλικρινή συνεργασία Κυβέρνησης-Αντιπολίτευσης. Χρειάζεται εθνική συστράτευση, χρειάζεται υπέρβαση. Δεν είναι ώρα για κομματικούς πατριωτισμούς και συμβατικές συμπεριφορές. Και πρέπει να πω ότι ήταν εξαιρετικά υψηλό το επίπεδο της συνομιλίας που είχα με τον κ. Σαμαρά.

Του έθεσα, επίσης, υπόψη του την πρόθεση και την πρόταση της κυβέρνησης να επιταχύνει την διαδικασία ψήφισης του προϋπολογισμού του 2012 και των σχετικών

νόμων. Και συμφωνήσαμε αργότερα, μέσα στην ημέρα, να ξανασυζητήσουμε για το θέμα αυτό.

Άρα, έχετε μια πλήρη ενημέρωση ως προοίμιο της συνέντευξης που θα δώσει σε λίγο ο Πρωθυπουργός, που δεν θα είναι μια συνέντευξη κατά τα ειωθότα, αλλά μια συνέντευξη που θα τοποθετηθεί απέναντι σε πολύ μεγάλες προκλήσεις, σε προκλήσεις που αντιμετωπίζει η χώρα μας μέσα στην Ευρώπη και μέσα στον κόσμο.

Πρέπει ο κάθε Έλληνας και η κάθε Ελληνίδα που τα ακούει και τα σκέφτεται αυτά, να ξέρει ότι στο μυαλό μας και στην ψυχή μας έχουμε κάθε ελληνική οικογένεια, κάθε άνεργο, κάθε επιχειρηματία, κάθε αγρότη, κάθε παιδί που θέλει να βρει ένα άλλο εθνικό περιβάλλον, μια χώρα με ανοιχτή αγκαλιά έτοιμη να του δώσει ευκαιρίες.

Οι συνθήκες είναι δύσκολες, μπορούμε να τις κάνουμε εύκολες αν κάνουμε μια γρήγορη, ριζική προσπάθεια. Αυτή είναι μια φυγή προς τα εμπρός. Η φυγή προς τα εμπρός μπορεί να αποδώσει αποτελέσματα. Αυτά τα αποτελέσματα είναι στο χέρι μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Απαντήσεις σε ερωτήσεις δημοσιογράφων

Δημοσιογράφος: Πόσο θα είναι το δημοσιονομικό αποτέλεσμα των νέων μέτρων;

Ευ. Βενιζέλος: Θα είναι επαρκές. Θα είναι επαρκές για να πετύχουμε το στόχο μας του 2011 και του 2012. Θα είναι επαρκές με βάση τις προβλέψεις του μεσοπροθέσμου προγράμματος.

Δημοσιογράφος: Δηλαδή μετά το 2012 αυτό το τέλος καταργείται;

Ευ. Βενιζέλος: Αυτό το τέλος είναι διετές. Αυτό το ειδικό τέλος έχει διετή διάρκεια.

Δημοσιογράφος: Με τον κ. Σαμαρά συμφωνήσατε σε κάτι;

Ευ. Βενιζέλος: Κοιτάξτε, δεν γίνονται έτσι οι συζητήσεις μεταξύ Κυβέρνησης και Αντιπολίτευσης. Τον ενημέρωσα σε βάθος, απάντησα στις ερωτήσεις του. Το κλίμα ήταν εξαιρετικό. Νομίζω ότι αυτό είναι ένα δείγμα πολιτικού πολιτισμού πάρα πολύ

σημαντικό και περιμένω μια δεύτερη συνομιλία σε σχέση με το διαδικαστικό κοινοβουλευτικό μέρος.

Δημοσιογράφος: Το ΕΤΑΚ καταργείται κ. Υπουργέ;

Ευ. Βενιζέλος: Όχι, αλλά βλέπετε ότι έχουμε αδυναμία είσπραξης. Δεν μπορούμε νομοθετικά να καταργήσουμε κάτι που περιλαμβάνεται μέσα στο μεσοπρόθεσμο.

Δημοσιογράφος: Κάποια στιγμή θα έρθει δηλαδή ειδοποίηση για το ΕΤΑΚ.

Ευ. Βενιζέλος: Από τις δημόσιες δαπάνες υπάρχουν περιθώρια περικοπών, τα οποία ούτως ή άλλως θα τα εξαντλήσουμε, αλλά πρέπει να σας πω ότι οι λειτουργικές δαπάνες του Δημοσίου είναι συνολικά € 7 δισεκατομμύρια, μόνον € 7 δισεκατομμύρια. Είναι λιγότερο από το 1/10 των δαπανών. Όταν λέμε «δαπάνες» εννοούμε κατά βάθος εισοδήματα, εννοούμε μισθούς, συντάξεις, προνοιακές παροχές και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Γίνεται τεράστια προσπάθεια από τα συναρμόδια Υπουργεία, και από το Υγείας και από το Εργασίας.

Δημοσιογράφος: Κύριε Υπουργέ, δηλαδή το ΕΤΑΚ και ο φόρος υψηλής ακίνητης περιουσίας κάποια στιγμή θα έρθουν.

Ευ. Βενιζέλος: Είναι τώρα υπό επεξεργασία. Ξέρετε, αυτή είναι μια μακρά επεξεργασία στην οποία δυστυχώς δεν έχουμε δείξει καλά αποτελέσματα ως κράτος εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Δημοσιογράφος: Δηλαδή θα τα εισπράξετε αυτά του 2009 και του 2010 ή όχι;

Ευ. Βενιζέλος: Είναι νομοθετημένα μέτρα στο μεσοπρόθεσμο. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι αν εισπράξουμε αυτά που σας λέω τώρα, τον μηχανισμό υποκατάστασης των εσόδων που δεν έχουν εισπραχθεί, θα έχουμε πετύχει το στόχο μας. Αυτό έχει σημασία.

Δημοσιογράφος: Με το τέλος που θα επιβληθεί αυτά τα δύο χρόνια, πόσα δισ. σκοπεύετε να εισπράξετε;

Ευ. Βενιζέλος: Κοιτάξτε, αυτό θα εξαρτηθεί από την επεξεργασία που γίνεται τώρα στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων, διότι όλα αυτά πρέπει να επιβεβαιωθούν στην πράξη. Αλλά πιστεύουμε με βάση τα στοιχεία που έχουμε μελετήσει ότι το ειδικό αυτό τέλος στη δομημένη επιφάνεια, στην ακίνητη περιουσία,

μαζί με τις διαρθρωτικές αλλαγές που ανακοινώσαμε την Τρίτη, επαρκούν για να μας βγάλουν ασπροπρόσωπους.

Πρέπει να σας πω ότι αυτό εξαρτάται και από τη συμπεριφορά της κοινωνίας και από την αντοχή της οικονομίας. Εδώ πορευόμαστε όλοι μαζί. Εμείς συνομιλούμε με την κοινωνία και στηριζόμαστε στην κοινωνία. Αν δεν γίνει κατανοητή η προσπάθειά μας ως συλλογική εθνική προσπάθεια, δυστυχώς δεν μπορούμε να πετύχουμε. Αλλά τώρα το παιχνίδι είναι πάρα πολύ δύσκολο και οι όροι του αλλάζουν γιατί είναι προφανές ότι κάποιοι λειτουργούν και ως παίκτες και ως διαιτητές.

Ευχαριστώ πολύ.